

FERRER

SASTRE

Ex-fallador de la Sastreria New-York

PELAI, 34, 1.º, 2.º : BARCELONA

L'especialitat d'aquesta casa consisteix en el bon gust en els genres, en el tall perfeccionat i en la confecció acurada

Acadèmia de Tall i Confecció

Directora

Dolors Colomer de Lleget

Professora titular amb nota brillant en l'Escola Provincial de Tall de Barcelona

TALLER de MODISTERIA

en color i blanc

a càrrec de la mateixa Directora

Classes a hores convingudes

Dematí, tarde i vespre

Sant Roc, 10, 1.º : Granollers

Café i Restaurant

de la

Estació de M. Z. A.

a càrrec de

Manuel Argemí

Se serveixen coberts des de 2'50 pessetes
Vins i licors de totes classes

Servei a domicili : Preus convencionals

Serviment esmerat a l'arribada dels trens

VENDA DE GEL

en tot temps de l'any

LA NOSTRA CANDIDATURA

EN MANUEL RIUS I RIUS

Aquesta és la candidatura que han de votar tots els republicans que estimin en alguna cosa la seva independència i que sentin amor a la nostra terra.

Si fem sortir triomfant aquesta candidatura, haurem contribuït a l'obra de sanejament moral del nostre districte i a la tasca que diàriament ens recomanen els nostres cabdills polítics, de juntar totes les forces d'esquerra en contra de l'enemic més formidable dels nostres ideals: dels monàrquics regionalistes.

Si guanyem a la Lliga Regionalista l'acta que, amb els duros d'en Girona i amb les males arts del vell caciquisme, va robar-nos als republicans l'any 1906, ja haurem complert el nostre deure.

Elector republicà: Et demanem que votis i propaguis la nostra candidatura; la que el nostre Centre Republicà Autonomista va acordar apoiar, per a evitar que segueixin imperant a Granollers els que, en política general són uns traïdors, i els emparadors dels lladres, en la política de poble.

Republicà: Recorda't que la revolta d'agost va portar a en Marcellí Domingo a la presó i que aquella revolta fou la conseqüència de l'Assemblea del 19 de juliol, iniciada pels homes de la Lliga. Recorda't també que els homes que van amb la Lliga són aquells que ells marcaren amb l'estigma d'ésser els que es quedaven els nostres cabals.

Amics: No feu cas de les prèdiques dels santons d'un puritanisme ideològic que pot ésser d'encàrrec! Avui, complim el nostre deure; després, ja parlarem de certes actituds.

I dieu que votar a en Rius i Rius, no vol dir conformitat amb tots els procediments que usen els seus amics i que no és fer acatament al seu monarquisme; però que entre dos monàrquics, hipòcrita i traïdor, l'un, i franc i noble l'altre, votem per aquest, que els seus havien promès votar a un republicà; i dieu també que en contra d'aquest anirem, i en contra dels que l'apoiïn, demà que faltin a les promeses que han fet.

En l'Assemblea de Parlamentaris es va afirmar que les garanties constitucionals no podien estar suspeses més de quinze dies. I ara es fan eleccions amb l'estat de guerra a la província de Barcelona... I són ministres en Ventosa i en Rodés, i són al presí de Cartagena els homes honrats que constitueixen el Comitè de Vaga. **REPUBLICANS:** Hem d'ésser nosaltres els que votem o que fem el joc perquè guanyin els homes de la LLIGA?

Aquest número de **RENOVACIÓ** ha passat per la prèvia censura militar

A fi de contribuir a la campanya electoral en prò de la nostra candidatura, hem avançat la sortida del present número de **RENOVACIÓ**

La trista fi d'un príncep

VA DE CUENTO

En un superb castell, aixecat dalt de tot d'una pelada muntanya hi viu un príncep, amo de moltes terres i rei de moltes llars.

El seu regne, antigament fou ric i esplendent; semblava que les fades havien buidat, al passar per ell, llurs faldades curulles de dons i riqueses. I a ell, li plavia córrer per les muntanyes i serralades, en alegres caceres.

Però, vingueren temps calamitosos. Col·lites perdudes; desfetes en les guerres i males administracions dels consellers del jove príncep portaren al país en un estat de postració i misèria tal, que la fam entrà en les llars i els seus dolors feren sortir al poble pels carrers de les ciutats a demanar pa i llibertat.

El príncep venia de mala raça — com tots els prínceps dels temps que parlo — i, aconsellat pels vividors que l'envoltaven, retenint-lo presoner en la seva gàbia d'or, manà prendre mides enèrgiques contra el poble irritat i les llances dels seus soldats s'enfonsaren dintre els pits angoixosos de les dones del poble i el plom dels arcabuços entrà en el cervell dels homes protestataris, desfent-los-hi perquè mai més pensessin en les idees bojes que suggereix la fam. Però el poble, valerós i ple d'abnegació el cor, continuà la lluita per la vida amb més coratge i amb més fè que mai.

Els revoltosos guanyaren; amb les unghes clavades a les roques, pujaren al castell per a condemnar les infàmies de que fou víctima i, al caure abatuda la porta principal, la gent entrà impetuosament, sense ordre, a la cerca dels seus butxins que allí vivien,

I el *quinto* diu que a l'endemà, el sol sortí més alegre i esplendent que mai, acaronyant amb son tebi contacte a castells i barraques, palaus i casotes i vingueren per sempre més la pau i la felicitat tant desitjades.

ESTEVE SARROÇA